

अद्वैतपत्यं चिनोति ÇAT. Br. 7, 1, 1, 3, 1, 7. अर्धं स्प वर आ पृथिव्याः TS. 1, 2, 3, 3. — 6) bestehen auf Etwas: किमिदं स्वसीयते MBh. 12, 554. स्वसीयते ed. Bomb., welches NILAK. durch अध्यवस्यति erklärt. — 7) entscheiden (als Richter): स्वसेयाश (= ज्ञाप्यसि Comm.) कार्याणि धर्मेण पुरवासिनाम् BHATT. 19, 28. — 8) Gewissheit erlangen über, pass. °सी-यते BHic. P. 10, 70, 38. 11, 26, 19. SARVADARÇANAS. 63, 19. 98, 9. — 9) gelangen zu, erreichen: यत्कामस्तदवस्यति BHic. P. 14, 15, 5. यत्र कामो ऽवसीयते 17. — 10) partic. अवसित (s. auch bes., auch in den Nachträgen). a) der abgespannt hat RV. 4, 23, 8. — b) Halt gemacht habend, an einem Orte verweilend: इन्द्रो यातो ऽवसितस्य राज्ञो RV. 1, 32, 15. — c) auf den Platz gebracht: Agni TS. 5, 2, 3, 4. — d) abgesetzt, geschlossen: अवसिते ऽवसिते दशसु पदेषु AIT. Br. 5, 25. abgeschlossen, beendet: कर्मन् MBh. 1, 4678. कार्य HARIV. 4242 (आसादित die neuere Ausg.). 14014. RAGH. 11, 37. MĀLAV. 23, 22. PĀNĀT. 202, 18. BHic. P. 4, 21, 32. 5, 7, 8. दिन KATHIS. 86, 133. 111, 50. 119, 160. ज्ञादीन्मा-वसितान्स्पर्शान् mit म endigend Comm. zu AV. PĀT. 1, 9. in Pause stehend TS. PĀT. 21, 3. so v. a. aufgegangen in (loc.) BHic. P. 3, 28, 36. अवसितव n. das Besetztsein ÇĀṆK. zu BṚH. ÂR. Up. 8. 182. — e) der von Etwas abgelassen hat, der Etwas aufgegeben hat; die Ergänzung im abl. oder im comp. vorangehend: कामात् MBh. 12, 7888. प्रव्र-ज्यावसित JĀṆ. 2, 183. — f) festgesetzt, bestimmt: त्वयै लोके ऽवसि-ताश सेतवः BHic. P. 4, 6, 44. अतकाल 2, 7, 29. — g) worüber man Ge-wissheit erlangt hat BHic. P. 2, 5, 3, 3, 6, 88. 28, 88. 31, 13. 10, 14, 2. अ-नवसित 5, 3, 14. — h) entschlossen zu Etwas (loc.) BHic. P. 5, 14, 86. 8, 1, 18. — Vgl. अनवस्यत्, अवसां fg., अवसान, अवसाय fgg. und उरव-सित. — caus. 1) anhalten —, Platz oder Aufstellung nehmen lassen: देवयज्ञ एवेन तदवसाययति AIT. Br. 1, 13. अवसाय्य TS. 3, 4, 9, 7. ÇAT. Br. 6, 7, 4, 15. — 2) beendigen: विधिमवसाय्य (°साय ed. Calc.) RAGH. 5, 76. aufhören machen: श्वांसुक्यमात्रम् Spr. (II) 1493, v. 1. — 3) Gewiss-heit erlangen lassen über sich, sich deutlich offenbaren: अवसाययितुं त-माः सुखं न विधेयेषु विशेषसंपदः KIR. 2, 29.

— अध्यव 1) aufhören, absetzen, schliessen RV. PĀT. 11, 18. — 2) sich entscheiden für (acc.); bestimmen den Ort von Etwas, auswählen: शालाम् ÇAT. Br. 3, 1, 4, 11. 7, 1, 4, 1. यज्ञवास्तु KAUC. 137. देवयज्ञम् AIT. Br. 7, 20. TS. 6, 1, 5, 1. ÇAT. Br. 10, 2, 2, 1. PĀNĀT. Br. 24, 18, 8. तैम्यम् ved. Citat in KĀC. zu P. 5, 4, 30. wählen überh. KĀTJ. ÇA. 22, 3, 42. ÇĀṆK. ÇA. 3, 19, 12. — 3) sich zur That entschliessen, einen bestimmten Willen an den Tag legen, Etwas beschliessen, wagen, unternehmen: अष्टमे मासे बुद्धा-ध्यवस्यति ein Fötus Nir. 14, 6. सर्वो हि लोको विचार्याध्यवस्यति ÇĀṆK. zu BṚH. ÂR. Up. 8. 91. इति कृताध्यवस्य (absol.) च R. 7, 9, 47. एवमध्य-वसाय BHic. P. 4, 14, 13. die Ergänzung ein acc.: नाध्यवास्यादा कश्चि-त्सागरस्य लङ्घनम् MBh. 3, 16254. °सेत् 7, 9140. °सायीत (°सीयते ed. Bomb.) 12, 7772. अध्यवास्यात mod. R. GORR. 2, 15, 86. °स्यति 2, 7, 18. मा स्म नाथ मत्कृते ऽध्यवस्यः साकसम् DAÇAK. 143, 6. वक्तुं सुकरमिदमध्य-वसितुं दुष्करम् VĀTIS. 48, 10. BHic. P. 2, 2, 34. ein loc.: कार्ष्णिषु Spr. (II) 7136. ein infin. R. GORR. 2, 29, 37. °सतो Çic. 9, 76. BHATT. 7, 91. — 4) voraussetzen, für wahrscheinlich halten: नाध्यवस्यस्तर्पेर्ज्ञपम् MBh. 9, 854. भूतमेवाध्यवस्यतो न स्म प्रव्याकुरन्म्यात् voraussetzend so v. a. hal-

tend für 10, 344. fälschlich voraussetzen SĀH. D. 286, 7. — 5) pass. sich mit Gewissheit ergeben BHic. P. 2, 10, 7. Comm. zu TS. PĀT. 2, 7. PĀ-
TĀPAR. 9, 6, 3. act. dass.: इयं निष्ठा बहुविधा प्रज्ञया तध्यवस्यति MBh. 14, 862. — 6) nachsinnen: प्रथमपरिगृहीतं स्यान्न वेत्यध्यवस्यन् ÇĀK. 115, v. 1. — 7) partic. °सित a) beendet ÇĀK. ÇA. 1, 12. — b) beschlossen, unternommen: दुष्करं व्रतम् HIT. 19, 21. — c) entschlossen: एको ऽध्य-वसितः को ऽपि साकसी पुरुषो ऽब्रवीत् RĀCĀ-TAR. 6, 50. — d) für gewiss erkannt, zur Gewissheit erhoben: °सितं (impers.) मया BHic. P. 6, 18, 72. °ता nom. abstr. SĀH. D. 109, 20. — BHic. P. 1, 19, 17 ist अध्यवसा-ययुक्तः zu schreiben. Vgl. अध्यवसाय u. s. w. (in den Nachträgen).

— अव्वव 1) sich halten —, sich anschliessen an (acc.): पूर्वम् TBa. 1, 4, 4, 7. देवान् 10, 2. तमेतमात्मानमेत आत्मानो ऽव्ववस्यते °सि (Comm.) यथा श्रेष्ठिनं स्वाः KAUSH. Up. 4, 20. — 2) streben nach, begehren, Verlangen tragen nach: अन्ये वै तस्य जितमव्ववस्यति ÇAT. Br. 5, 7, 2, 5. तृणोदकम् PĀNĀT. Br. 11, 5, 20. नात्यन्तमव्ववस्येद्वतिं प्राप्य विरमेत् ÂPAST. 1, 18, 8. 21, 3. — 3) partic. °सित ergriffen von: अनव्ववसितं पाप्मना ÇĀṆK. Br. 11, 1. — Vgl. अव्ववसायिन् sich haltend, sich anschliessend an (gen.) TS. 2, 1, 2, 3. ÇAT. Br. 11, 4, 2, 18.

— उद्व aufbrechen (namentlich vom Ort des Opfers), sich aufma-
chen, den Schluss machen AV. 9, 6, 54. AIT. Br. 7, 24. 8, 5. ÇAT. Br. 2, 5, 2, 18. 6, 2, 19. उद्वुदवसाय 12, 4, 2, 10. KĀTJ. ÇA. 5, 3, 1. 7, 5. 19, 5, 21. उद्वस्य absol. BHic. P. 4, 7, 56. den Ort verändern, sich anderswohin begeben: प्राच्या दिशि ÂCv. GRH. 4, 1, 1. — Vgl. उद्वसान den Schluss bildend: कर्मन् BHic. P. 4, 7, 56. उद्वसानीय fg.

— अय्युद्व sich aufmachen zu: वसतम्, ऊर्जम् AIT. Br. 4, 26. — उपाव sich bei Jmd (acc.) niederlassen: पृथिवीम् TS. 2, 6, 9, 6. °सित in der Nähe von Jmd (acc.) ansässig geworden ÇAT. Br. 3, 9, 2, 8. नदीम् ÂCv. GRH. 1, 14, 7 (उपाव° zu lesen). — Vgl. उपावसायिन् und सू-पावसान.

— निरव, partic. °सित aus der Gemeinschaft verlossen P. 2, 4, 10. येनैति पात्रं संस्कारेणापि न शुध्यति ते निरवसिताः Schol. निरवसितं व-
क्त्विष्कराम् KĀC. — caus. abfertigen so v. a. quastatten mit (instr.), be-
friedigen: पुत्रं धनेन TS. 2, 5, 2, 7. 1, 6, 9, 2. TBa. 1, 5, 2, 1.

— पर्यव das Endresultat sein KUSUM. 6, 3. seinen Abschluss finden —, schliesslich aufgehen in, hinauslaufen auf (loc.) BĀLAB. 47. SĀH. D. 101, 7. 9. 122, 16. KULL. zu M. 5, 7. प्रति st. des loc. NAISH. 6, 23. — partic. °सित 1) nach dem Comm. entfernter (nicht ganz nahe) wohnend ÇAT. Br. 3, 9, 2, 8. — 2) übergesiedelt: लोकात्तरम् UTTARAB. 127, 11. fg. (172, 4, 5). — 3) vollkommen abgeschlossen, — zu Ende geführt, zum Abschluss gekommen: आरब्धान्येव कर्मणि सुपर्यवसितानि च । यस्य रात्रः प्रदृश्यते MBh. 12, 2078. Spr. (II) 3691. अथ पर्यवसितं जीवितप्रमेक्षन् रामस्य UTTARAB. 22, 5 (29, 9, 10). MĀLATIM. 75, 3, 4. एवं पर्यवसितप्रायेव नो मा-
धवं प्रति प्रत्याशा 149, 6. वाक्यार्थ so v. a. endgültig, definitiv SĀH. D. 303, 11. WILSON, SĪMKEJAK. S. 134. Comm. zu KAP. 1, 62. °मति adj. vollkommen vertraut mit (loc.) BHic. P. 5, 9, 8. सुपर्यवसितार्थ adj. dass. MBh. 12, 7887. — Vgl. पर्यवसान, °सगयिन्.

— प्राव den Wohnsitz nehmen unter (acc.): राजा विशम् ÇAT. Br. 1, 3, 2, 14.